

Tmavomodrý Svět

Jan Werich

Netoliko že je tma, ale nevidím.
Vím, že je tu všude tma, já ji nevidím.
Vidím jenom to, že nevidím nic,
když připustím, že vidím, měl bych vidět víc.
Svou hlavu, trup, dvě ruce, nohy nevidím.

Tak,
kam se poděl můj doposud dokonalý zrak?
Na všem leží neproniknutelně modrý mrak,
Tmavomodrý mrak.

Sám
nevím ani, kudy jítí mám a kam,
a to, že na hlavě tmavomodrý klobouk mám,
to je právě klam.
Nemám hlad, však co mi naplat, že mi chutná,
Co naplat, že ač nemám hlad, duše smutná.

Pět
neděl, sedm hodin, tři měsíce a šest let
melancholicky jsem pozoroval svět.
Tmavomodrý svět.